

रक्तपि

दृष्टप्रियं पचेत्तु पलाहं वेद्येत् सदा ।
 रक्तपित्तं क्षन्तपित्तं चयं न्यासश्च नाशयेत् ॥
 श्रुतावरीपाकः । इति रक्तपित्ताधिकारः ॥
 इति भावप्रकाशः ॥
 (तथास्य सनिदानपूर्वकूपलक्षणं चम्यामिषः ।
 "पित्तं यथा भूतं लोहितपित्तसंज्ञा लभते
 तत्तथातुयाखास्यामः । यदा यस्तु जन्तुयव-
 कोद्दालककोरदूवक्रप्रायाख्यज्ञानि निबलं भुङ्क्ते
 भृशोष्णतीक्ष्णमपि चान्द्यन्नजातं गन्धमाव-
 कुलत्यचाररूपोपहितं दधिमकोदन्वितं कटुम्ब-
 काङ्गिकोपहितं वाराहमाहिषाविकमत्यगय-
 पिश्रितं पिययाकं पिच्छालकशाकोपहितं
 मूलक-अर्धपलपुनक-रङ्गशियुकखरदूषभूष्णक-
 शुभ्रसुर-पङ्कतेरकलीरकालक-पर्णाचक्षुक-
 फलिजन्तकोपदंशं सुरावीवीरतुषोदकभैरेय-
 मेदकमधूलककुवरवदरान्नप्रायातुपानं पिष्टान्ने-
 चरभूयिष्ठसुव्याभितप्तो चातिमात्रमतिवेगं वा
 पयसा समन्नातिं रौहिणीकककङ्कापोतं वा
 स्रग्पतैलचारसिद्धं कुलत्यमाषपिय्याकजाम्बव-
 लज्जचपकैः शौक्तिकैर्वा सह चौरमाममतिमात्र-
 मथवा पित्रत्युष्णाभितप्तस्यैवमाचरतः पित्तं
 प्रकोपमापद्यते । लोहितश्च खप्रमाजमतिवर्षते ।
 तस्मिन् प्रमाणातिप्रवृत्ते पित्तं प्रकुपितं शरीर-
 मनुसर्पदृश्यदेव यत्तुत्रोद्भववानां लोहित-
 वहानां श्रोतसां लोहिताभिव्यन्दगुरुत्व सुखा-
 न्वासाद्य प्रतिपद्यते तदेव लोहितं दूषयति ।
 संसर्गान्तर्जोहितप्रदूषणाजोहितगन्धवर्णागु-
 विधानाच्च पित्तं लोहितमिवाचद्यते । तस्ये-
 मानि पूर्वरूपाणि । तद्वयथा । अन्ननाभि-
 लाषो सुक्तस्य विदाहः शुक्ताम्बरवगन्ध उद्-
 षण्डोऽभीक्ष्णामग्नं हृद्दितस्य भीभसता
 खरभेदो गात्राणां सदनं परिदाहश्च सुखा-
 ह्युमागम इव लोहितलोहितमस्यामगन्धिल-
 मपि चाखस्य रक्तहरितहारिद्रवत्समङ्गावयव-
 श्रुक्तम्बु-खेदलाजाश्रिक्तावकास्यकर्ममलपिङ्-
 कोलिकापिङ्कारामसंवेदनाजोहितबीजपीत-
 य्वावानामर्चिष्मताश्च रूपानां खप्रदर्शन-
 मभीक्ष्णमिति लोहितपित्तपूर्वरूपाणि । उप-
 क्रवास्तु खलु दौर्भ्यारोचकाविपाकश्चास-
 कासज्वरातीवारशोप्रशोषपाङ्कुरोगखरभेदाः ।
 मार्तण्डं पुनरस्य ह्यौ जर्हाधश्च तद्गुह्येभ्यश्चि
 शरीरे श्लेष्मसंसर्गाद्भूः प्रपद्यमानं कर्णनासिका-
 नेत्रास्त्रेभ्यः प्रच्यवते । बहुवाते तु शरीरे वात-
 संसर्गादधः प्रपद्यमानं मूत्रपुरीषमार्गाभ्यां
 प्रच्यवते । बहुवातश्लेष्मि तु शरीरे श्लेष्मवात-
 संसर्गाद्वावपि मार्तण्डं प्रपद्यते । तौ मार्तण्डौ
 प्रपद्यमानं सर्वेभ्य एव यथोक्तेभ्यः श्लेष्मः प्रच्य-
 वते शरीरस्य । तत्र यदूर्ध्वभागं तत्साध्यं विरे-
 चनोपक्रमणीयत्वात् नञ्जीवधत्वात् । यदधी-
 भागं तदध्यायं वमनोपक्रमणीयत्वात् अस्वीषध-
 त्वात् । यदुभयभागं तदसाध्यं वसनविरेचन-
 योगितादनीषधत्वात् । रक्तपित्तप्रकोपस्तु खलु

रक्तपि

पुरा दृश्यन्नोहंसे वदकोपामशांमिना प्राणिनां
 परिगतशरीरप्राणानामनुज्वरमभवत् । तस्या-
 शुकारिणो दावाभेरिवापतितस्याख्यविकस्याशु
 प्रशान्तौ यतितथं मात्रां देशं कालञ्चाभि-
 धमीत्य चन्तर्पणेनापतर्पणेन वा ऋद्धमधुर-
 शिशिरतिलकषायैरभ्यवहयं प्रदेहपरिषका-
 वगाहसंश्रान्नेवेमनादौर्वा तत्रावहितेनेति ॥
 संक्षेपतोऽथोपशमनोपायो यथा, --
 "साध्यं लोहितपित्तं तद्वयद्भूः प्रतिपद्यते ।
 विरेचनस्य योगिताद्वहत्वाद्भ्रंशस्य च ।
 वसनं नहि पित्तस्य हरणे श्रेष्ठमुच्यते ।
 यच्च तत्रात्रुगो वायुस्तच्छान्त्ये चावरं मतम् ॥
 स्याच्च योगावहन्तश्च कथयं तिलकानि च ।
 तस्मादध्यायं समाख्यातं यदक्तमनुलोमगम् ॥
 रक्तपित्तानु यन्मार्गौ दावपि प्रतिपद्यते ।
 असाध्यमपि तन्नृज्यं पूर्वोक्तादपि कारणात् ॥
 नहि संश्रोधनं किञ्चिदस्वस्य प्रतिमार्गगम् ।
 प्रतिमार्गश्च हरणं रक्तपित्ते विधीयते ।
 एवमेवोपशमनं सर्वंशो नास्य विद्यते ।
 संदृष्टे च दोषेषु सर्वजिह्वमनं मतम् ॥
 इत्युक्तं त्रिविधोऽर्थं रक्तं मार्गविशेषता ।
 एभ्यस्तु खलु हेतुभ्यः किञ्चित् साध्यं न सिध्यति ।
 प्रेथोपकरणाभावात् दौरात्म्याद्देवदोषतः ॥
 अकर्मतश्च साध्यत्वं कश्चिद्दोगोऽतिवर्षते ।
 तत्र साध्यत्वमेकं स्यात् साध्यप्राप्यपरि-
 क्रमात् ॥
 रक्तपित्तस्य विज्ञानमिदं तस्योपदेक्ष्यते ।
 यत् लक्ष्यमथवा नीलं यद्वा श्रुक्तमनुस्यभम् ॥
 रक्तपित्तमसाध्यन्तदासवो रञ्जनश्च यत् ।
 भृशं पूयतिमात्रश्च सर्वोपद्रवश्च यत् ॥
 बलमांशद्ये यच्च तच्च रक्तमविद्धिमत् ॥
 येन चोपहतो रक्तं रक्तपित्तं मानवः ।
 पश्चेद्दृष्टं विषयेव तच्चासाध्यमसंश्रयम् ॥
 तत्रासाध्यं परिख्यं याप्यं यन्नेन यापयेत् ।
 साध्यश्चावहितः सिद्धिर्भवेत् साधयेद्भिवक् ॥
 कारकं नाम निर्वृतिं पूर्वरूपास्त्युपद्रवान् ।
 मार्गो दीवानुवत्स्यच्च साध्यत्वं न च हेतुमत् ॥
 निदाने रक्तपित्तस्य याजहार पुनस्त्वसुः ।
 धीतमोहरकोदोषलोभमानमदसृष्टः ॥
 इति चरके निदानस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥ ७ ॥
 अथास्य चिकित्सायां रसाः ।
 "कृतं गन्धं माक्षिकश्चैव लौहं
 सर्वं दृष्टं चैफलेनोदकेन ।
 लोहे पात्रे गोमयेः पाचयित्वा
 रात्रौ दद्यात् रक्तपित्तप्रशान्त्यै ॥
 इति सुधानिधीरसः ॥
 ऋताधस्तुक्ततीक्ष्णश्च माक्षिकं रसताणकम् ।
 गन्धकश्च भवेत्तुल्यं यष्टिद्राघाऋतादवैः ॥
 दिनेकं मर्दयेत् खल्वे सित्तौद्रयुतावटी ।
 माषामात्रा निहत्याशु रक्तपित्तं सुदारुणम् ॥
 च्वरं दाहं दृष्टं वाग्निं शोषं पित्तान्तको रसः ॥
 इति रक्तपित्तान्तको रसः ॥

रक्तपि

शर्करातिलसंयुक्तं त्रिकत्रययुतन्वयः ।
 रक्तपित्तं निहन्त्याशु अन्नपित्तहरं परम् ॥
 इति शर्करादं लौहम् ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्वारसंघे रक्तपित्ताधिकारे ॥
 अथास्य पथ्यापथ्यविधिः ।
 "अधोगते हृद्दं गन्धुर्निर्गमे
 विरेचनं स्यादुभयत्र लङ्घनम् ।
 पुरातनाः षट्कशाणिकोद्व-
 प्रियङ्गुनीवारयवसतिताः ॥
 सुप्ता मखराशयकास्तु धर्म्यो-
 सुकुटकाश्चिह्नटवर्त्मभस्याः ।
 प्रशः कपोतो हृदिशो नलाव-
 श्रालिपारावतवर्त्मकाश्च ॥
 वक्रा उरभ्याश्च सकालपुष्पाः
 क्रपिललाक्षापि कषायवर्गः ।
 गदामजायाश्च पयो दृष्टश्च
 दृप्तं महिष्याः पनर्धं पियाजम् ॥
 रम्भाफलं कष्टतत्कुलीय-
 पटोलवेजायमहाईकाणि ।
 पुराणकुष्माण्डफलश्च पक्व-
 फलानि तद्गोजजलानि वासा ॥
 खादूनि विन्मनि च दाडिमनि
 खर्षुरधानीमिधिनारिकेलम् ।
 कश्मिरद्विजाटमरुकराणि
 कपित्थशालूकपक्षुकाणि ॥
 भूमिन्वशाकं पिचुमहपत्रं
 तुन्नीकलिङ्गानि च काजसक्तुः ।
 द्राक्षा सित्ता माक्षिकमैलवश्च
 श्लीतीदकशौङ्गिद्वारि चापि ॥
 सेकोऽवगाहः श्रुतधौतसर्पि-
 रभ्यङ्गयोगः शिशिरप्रदेहः ।
 हिमानिलचन्दनमिन्द्रपादाः
 कथा विचित्राश्च मनोऽनुकूजाः ॥
 धारायुहं भूमियुहं सुश्रीतं
 वैदूर्यसुक्तामिधधारणश्च ।
 रम्भीयलाभोरुद्वपचश्या
 चौमाभ्यरचोपवनं सुश्रीतम् ॥
 प्रियङ्गुकाचन्दनरुधिताना-
 माकिङ्गनश्चापि वराङ्गानाम्ना ।
 पद्माकराणां चरितां हृदानां
 चन्द्रोद्यानां हिमवद्रीणाम् ॥
 सुश्रीतानां गिरिभिर्भारणां
 सुतिः प्रशस्तानि च कीर्तितानि ।
 प्रखीरनीरं हिमवालुका च
 मित्रं वृषां शोणितपित्तरीगे ॥
 अथापथ्यानि ।
 "आयामाध्यनिषेवणं रविकरस्त्रीक्ष्णानि
 कर्मोणि च ।
 जोभो वेगविधारणश्चपलता हृद्यश्चयानानि च ॥
 खेदाससुतिधूमपानसुरतकोषाः कुलत्यो गुह्यो
 वाचार्कं तिष्ठमाषसर्पदधिक्षाराणि कीर्णं पयः ॥
 इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधौ रक्तपित्ताधिकारे ॥